

1512

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 3 czerwca 2004 r.

w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych w handlu zwierzętami²⁾

Na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania weterynaryjne, w tym wymagania zdrowotne dla zwierząt, w handlu bydłem, świniami, owcami i kozami.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) bydło, świnie, owce i kozy przeznaczone do uboju — zwierzęta należące do różnych gatunków bydła, w tym *Bubalus bubalis* i *Bison bison*, oraz świnie, owce i kozy, przeznaczone bezpośrednio do rzeźni lub miejsca gromadzenia zwierząt, z którego mogą być skierowane wyłącznie do rzeźni;
- 2) bydło i świnie przeznaczone do chowu lub hodowli — zwierzęta należące do różnych gatunków bydła, w tym *Bubalus bubalis* i *Bison bison*, oraz świnie i zwierzęta inne niż te, o których mowa w pkt 1, w tym przeznaczone do rozrodu, produkcji mleka, mięsa albo na wystawy, pokazy i konkursy, z wyłączeniem zwierząt wykorzystywanych do celów rozrywkowych i sportowych;
- 3) owce i kozy przeznaczone do hodowli — owce i kozy inne niż owce i kozy, o których mowa w pkt 1 i 4, bezpośrednio transportowane do miejsca przeznaczenia lub za pośrednictwem miejsca gromadzenia zwierząt w celach hodowli lub produkcji;
- 4) owce i kozy przeznaczone na opas — owce i kozy inne niż owce i kozy, o których mowa w pkt 1 i 3, bezpośrednio transportowane do miejsca przeznaczenia lub za pośrednictwem miejsca gromadzenia zwierząt, w celu ich opasu, a następnie uboju.

§ 3. 1. Bydło i świnie przeznaczone do chowu lub hodowli mogą być przedmiotem handlu, jeżeli pozoostały w jednym gospodarstwie pochodzenia:

- 1) przez okres 30 dni poprzedzających wysyłkę lub
- 2) od urodzenia — w przypadku gdy mają nie więcej niż 30 dni życia.

2. W przypadku bydła i świń będących przedmiotem handlu, przewożonych do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej za pośrednictwem miejsca gromadzenia zwierząt znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, okres gromadzenia bydła i świń poza gospodarstwem pochodzenia nie może przekroczyć 6 dni.

§ 4. 1. Bydło przeznaczone do chowu lub hodowli może być przedmiotem handlu, jeżeli:

- 1) reagowało ujemnie w śródskórnej próbie tuberkulinowej, przeprowadzonej w okresie 30 dni przed opuszczeniem gospodarstwa pochodzenia, przy czym wzrost grubości fałdów skóry zwierzęcia w tej próbie nie może być większy niż 2 milimetry — w przypadku bydła powyżej 6. tygodnia życia;
- 2) wykazuje miano przeciwciał niższe niż 30 międzynarodowych jednostek aglutynacyjnych (IU) w milimetrze w teście seroaglutynacyjnym lub w innym teście określonym w przepisach odrębnych, przeprowadzonym w stadzie pochodzenia w okresie 30 dni przed opuszczeniem gospodarstwa pochodzenia — w przypadku buhajów powyżej 12 miesięcy życia;
- 3) reagowało ujemnie w indywidualnym teście w kierunku enzootycznej białaczki bydła określonym w przepisach odrębnych, przeprowadzonym w okresie 30 dni przed opuszczeniem gospodarstwa pochodzenia — w przypadku bydła powyżej 12 miesięcy życia.

2. Nie przeprowadza się:

- 1) próby, o której mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli bydło pochodzi z państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub jego części urzędowo wolnych od gruźlicy lub z zatwierdzoną siecią nadzoru określoną w przepisach Unii Europejskiej³⁾;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 maja 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 106, poz. 1125).

²⁾ Przepisy rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy 64/432/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz. Urz. WE L 121 z 29.07.1964, z późn. zm.) oraz dyrektywy 91/68/EEC z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami (Dz. Urz. WE L 046 z 19.02.1991, z późn. zm.). Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

³⁾ Art. 4 dyrektywy 64/432/EEC z dnia 26 czerwca 1964 r. o problemach zdrowia zwierząt w handlu bydłem i trzodą chlewną wewnątrz Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 121 z 29.07.1964, z późn. zm.).

2) testu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli było pochodzą z państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub jego części urzędowo wolnych od brucelozy lub z zatwierdzoną siecią nadzoru określoną w przepisach Unii Europejskiej³⁾;

3) testu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli było pochodzą z państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub jego części urzędowo wolnych od enzootycznej białaczki bydła lub z zatwierdzoną siecią nadzoru określoną w przepisach Unii Europejskiej³⁾.

§ 5. Bydło przeznaczone do uboju może być przedmiotem handlu, jeżeli:

- 1) pochodzi ze stad urzędowo wolnych od gruźlicy oraz enzootycznej białaczki bydła;
- 2) pochodzi z gospodarstw urzędowo wolnych od brucelozy — w przypadku buhajów.

§ 6. Bydło przeznaczone do chowu lub hodowli od czasu opuszczenia gospodarstwa pochodzenia do czasu przybycia do miejsca przeznaczenia nie powinno mieć kontaktu z bydłem, o którym mowa w § 5.

§ 7. Owce i kozy przeznaczone do uboju mogą być przedmiotem handlu, jeżeli:

- 1) urodziły się i zostały wychowane od urodzenia na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej albo
- 2) zostały przywiezione na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej z państwa trzeciego znajdującego się na liście ogłaszanej przez Komisję Europejską oraz:
 - a) spełniają warunki zdrowotne zwierząt określone w przepisach w sprawie wymagań weterynaryjnych przy przywozie bydła, świń, owiec i kóz oraz wymagań, jakim powinny odpowiadać świadectwa zdrowia takich zwierząt, lub
 - b) spełniają wymagania określone w przepisach o kontroli weterynaryjnej w handlu.

§ 8. 1. Owce i kozy będące przedmiotem handlu od czasu opuszczenia gospodarstwa pochodzenia powinny być transportowane bezpośrednio do miejsca przeznaczenia za pośrednictwem wyłącznie jednego miejsca gromadzenia zwierząt.

2. Owce i kozy przeznaczone do uboju mogą być ponadto transportowane do miejsca przeznaczenia z wykorzystaniem obiektów budowlanych, w których prowadzi się obrót zwierzętami lub ich skup, co do których stwierdzono spełnianie wymagań weterynaryjnych.

3. Owce i kozy przeznaczone do uboju poddaje się niezwłocznie ubojowi, nie później jednak niż przed upływem 72 godzin od dostarczenia ich do rzeźni.

§ 9. 1. Owce i kozy mogą być przedmiotem handlu, jeżeli:

1) pochodzą z gospodarstwa, do którego:

- a) nie wprowadzono innych owiec i kóz — w okresie 21 dni poprzedzających wysyłkę,
- b) nie wprowadzono zwierząt parzystokopytnych przywożonych z państwa trzeciego — w okresie 30 dni poprzedzających wysyłkę
— chyba że zwierzęta te były utrzymywane w izolacji od innych zwierząt w gospodarstwie;

2) stale przebywały w gospodarstwie pochodzenia:

- a) przez co najmniej 30 dni poprzedzających wysyłkę,
- b) przez co najmniej 21 dni — w przypadku owiec i kóz przeznaczonych do uboju,
- c) od urodzenia — w przypadku owiec i kóz mających mniej niż 30 dni życia.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 lit. a nie stosuje się, jeżeli owce lub kozy są transportowane bezpośrednio do rzeźni w celu niezwłocznego uboju, z wyłączeniem miejsc gromadzenia zwierząt lub obiektów, o których mowa w § 8 ust. 2, albo za pośrednictwem jednego miejsca gromadzenia zwierząt państwa pochodzenia, przewozu lub przeznaczenia, z którego są transportowane bezpośrednio do rzeźni.

3. Owce i kozy przeznaczone do uboju od dnia wysyłki nie mogą przebywać dłużej niż 6 dni w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej niż państwo członkowskie miejsca przeznaczenia.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadku transportu zwierząt drogą morską.

§ 10. 1. Owce i kozy przeznaczone do hodowli lub na opas mogą być przedmiotem handlu, jeżeli:

- 1) spełniają wymagania, o których mowa w § 7;
- 2) pochodzą z gospodarstwa urzędowo wolnego lub wolnego od brucelozy;
- 3) pochodzą z gospodarstwa oraz były w kontakcie ze zwierzętami z gospodarstwa, w którym nie stwierdzono klinicznie następujących chorób:
 - a) zakaźnej bezmleczności owiec (*Mycoplasma agalactiae*) lub zakaźnej bezmleczności kóz (*Mycoplasma agalactiae*, *M. Capricolum*, *M. Mycoides* z grupy *mycoides*) w okresie 6 miesięcy poprzedzających wysyłkę,
 - b) paratuberkulozy lub serowaciejącego zapalenia węzłów chłonnych w okresie 12 miesięcy poprzedzających wysyłkę,
 - c) gruźlicy płuc u owiec i kóz, choroby maedi-visna lub wirusowego zapalenia stawów i mózgu kóz w okresie 3 lat poprzedzających wysyłkę; w przypadku gdy zwierzęta zakażone maedi-visna lub wirusowym zapaleniem stawów i mózgu zostały poddane ubojowi, a dwa testy przeprowadzone zgodnie z przepisami

Unii Europejskiej dały wynik ujemny, okres ten wynosi 12 miesięcy;

- 4) właściciel gospodarstwa złoży pisemne oświadczenie, że zwierzę lub zwierzęta przeznaczone do handlu spełniają wymagania, o których mowa w pkt 3.

2. Wymogu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do zwierząt objętych programem monitorowania zakażeń zwierząt oraz zapobiegania chorobom zakaźnym zwierząt i zoonozom lub biologicznym czynnikom chorobotwórczym wywołującym te choroby i ich zwalczania zapewniającym równoważny status zdrowotny tych zwierząt.

3. Niewykastrowane barany przeznaczone do hodowli mogą być przedmiotem handlu, jeżeli:

- 1) pochodzą z gospodarstwa, w którym nie stwierdzono brucellozy (*B. ovis*) w okresie 12 miesięcy poprzedzających wysyłkę;

2) przebywały w gospodarstwie, o którym mowa w pkt 1, przez 60 dni poprzedzających ubój;

3) przeszły, z wynikiem ujemnym, test serologiczny w kierunku brucellozy (*B. ovis*) w okresie 30 dni poprzedzających ubój albo spełniły inne wymagania w tym zakresie określone w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

⁴⁾ Przepisy wydane na podstawie art. 15 dyrektywy 91/68/EEC z dnia 28 stycznia 1991 r. dotyczącej wpływu warunków zdrowotnych zwierząt na handel owcami i kozami w obrębie Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 046 z 19.02.1991, z późn. zm.).

1513

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 2 czerwca 2004 r.

w sprawie trybu powoływania i organizacji oraz orzekania komisji orzekającej w przedmiocie niezdolności diagnosty laboratoryjnego do wykonywania czynności diagnostyki laboratoryjnej lub ograniczenia w wykonywaniu tych czynności

Na podstawie art. 15 ust. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz. U. Nr 100, poz. 1083, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych powołuje, w drodze uchwały, komisję orzekającą w przedmiocie niezdolności diagnosty laboratoryjnego do wykonywania zawodu lub ograniczenia w wykonywaniu ściśle określonych czynności diagnostyki laboratoryjnej ze względu na stan zdrowia, zwaną dalej „komisją”.

2. Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych powołuje komisję, jeżeli stwierdzi, że istnieje uzasadnione podejrzenie o niezdolności diagnosty laboratoryjnego do wykonywania zawodu lub ograniczenia

w wykonywaniu ściśle określonych czynności diagnostyki laboratoryjnej ze względu na stan zdrowia.

3. Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych ustala skład komisji i wyznacza jej przewodniczącego.

4. Członkiem komisji nie może być lekarz:

- 1) który został zawieszony w prawie wykonywania zawodu albo ograniczony w wykonywaniu określonych czynności medycznych;
- 2) wobec którego została orzeczona przez sąd lekarski kara upomnienia lub nagany;
- 3) który jest małżonkiem lub krewnym albo powinowatym do drugiego stopnia diagnosty laboratoryjnego, którego dotyczy postępowanie;
- 4) który pozostaje wobec diagnosty laboratoryjnego w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.

5. Jeżeli podstawą wszczęcia postępowania jest uzasadnione podejrzenie niezdolności diagnosty labo-

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 maja 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 106, poz. 1131).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 171, poz. 1663 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959.